

W poprzednim etapie określiliście granicę terenu, który rozpoznaliście jako pewną całość przestrzenną – Nowy Port. Rozpoznaliście uwarunkowania projektowe, główne szanse i zagrożenia.

Teraz przed Wami kolejny etap. Macie przedstawić koncepcję przekształceń, w wyniku których powstanie Nowy Nowy Port.

Dlatego oczekujemy wizji obejmującej cały obszar. Możecie twierdzić, że większość terenów nie wymaga żadnych działań, bo po prostu jest tam bosko – ale macie to jasno wyartykułować. Nie powinny pozostać jakiegokolwiek „puste” miejsca.

Oczywiście pamiętacie, że prosiłem o nastawienie pełne niezgody na to co tam jest. Mieliście też wyznaczyć 3 główne hasło / kierunki przemian. Takie wiodące projekty. Oczywiście teraz macie je pokazać, powiedzieć na czym one polegają. Po tym etapie wybierzeć, zapewne z naszą pomocą, fragmenty, które zostaną opracowane szczegółowo. To będą te najważniejsze fragmenty, najciekawsze miejsca, najbardziej charakterystyczne zadania projektowe. Ale to dopiero w drugim etapie. Teraz pokażecie Wasz pomysł na całą dzielnicę.

Praca nad koncepcją jest najbardziej twórczym etapem projektu. Jest więc oczywiste z jak ważnym, jak znaczącym dla ostatecznego projektu momentem mamy do czynienia. Decyzje, które teraz podejmujecie będą rzutować na całą pozostałą pracę. Postaram się zwrócić waszą uwagę na kilka istotnych elementów, które, źle rozwiązane, mogą kłaść się cieniem na waszym projekcie, niezależnie od tego, ile pracy weń włożycie.

1. To jest projekt urbanistyczny, czyli projektujemy miasto. Zieleń też jest elementem miasta, ale nie jest jego sednem. Zajmujecie się urbanistyką a nie architekturą zieleni, więc koncepcje przyrodnicze mogą być świetnym "bonusem", ale nie mogą być zamiast właściwego projektu.

2. Koncepcja nie może zasnadać się jedynie na waszej kreacji. Musi ona wyrastać z wiedzy, którą zdobyliście na poprzednim etapie pracy nad projektem. Pamiętajcie zatem o wnioskach z rozpoznania uwarunkowań projektowych.

3. Projektujcie z myślą o pieszych. Taka jest idea współczesnego miasta, aby móc poruszać się pieszo. Pieszo dochodzimy do przystanków komunikacji zbiorowej, tylko piesi są pełnoprawnymi / autentycznymi uczestnikami przestrzeni.

4. Przede wszystkim ustalcie najważniejsze punkty / przestrzenie generujące ruch pieszy. Mogą to być ciekawe usługi lub ich szczególne nagromadzenie, wyjątkowe przestrzenie przyrodnicze, no i oczywiście główne przystanki komunikacji zbiorowej.

5. Wyznaczcie zatem układ najważniejszych kompozycyjnie, najciekawszych, najatrakcyjniejszych przestrzeni, budynków, usług, ale też miejsca, gdzie będziecie szukali ciekawego detalu, posadzki, zieleni... Będziemy nazywali ten twór rdzeniem kompozycyjno – funkcjonalnym. Rdzeń – jako podkreślenie dominującej, nadrzędnej roli jaką pełni w przestrzeni całej jednostki. Kompozycyjny – bo jesteśmy architektami a właśnie w kompozycji przejawia się najwyraźniej twórczy aspekt naszego zawodu. Funkcjonalny – bo rozumiemy i doceniamy potencjał (ale i wymóg) usług w przyciąganiu użytkowników i „ożywianiu” przestrzeni.

Ten rdzeń w dominującej mierze będzie stanowił o jakości waszej jednostki i tym samym waszego projektu. Być może nie trzeba wcale rozwiązywać wszystkiego, ale skupić się na rzeczach najważniejszych. Przyjrzyjcie się tym rysunkom i wyciągnijcie wnioski.